

عنوان مقاله:

بررسی اثر سیستم های دیپامینترزیک بر اخذ آب در رت های نر نژاد ویستار حساس شده به مورفین

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی زیست شناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندها:

مونا خزائی - کارشناسی ارشد فیزیولوژی جانوری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

شهربانو عربان - دکترا فیزیولوژی غدد درون ریز استاد گروه علوم جانوری دانشکده علوم زیستی دانشکده‌خوارزمی

خلاصه مقاله:

در این پژوهش اثر سیستم های دیپامینترزیک بر اخذ آب در موش های صحرایی نر نژاد ویستار سالم و حساس شده است. برای تیمار درون بطنی در حیوان سالم یک کانول راهنمایی سمت راست موش های صحرایی بالغ با محدوده وزنی ۲۰۰-۲۵۰ گرم قرار گرفت. بعد از دوره تقاهت حیوانات به مدت ۲۴ ساعت از آب محروم شدند، سپس داروها تزریق شده و میزان نوشیدن آب به مدت ۱ ساعت در این حیوانات مورد بررسی قرار گرفت. در مورد حیوان حساس شده به مورفین، پس از دوره تقاهت، حیوان در ابتدا به مورفین حساس شده و بعد از ۲۴ ساعت محرومیت از آب، داروها تزریق و میزان اخذ آب به مدت یک ساعت در این حیوانات مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که تزریق درون بطنی برومکرپیتین ($10\text{ }\mu\text{g/rat}$) D۲ و تزریق زیر جلدی مورفین (5 mg/kg) بطور معنی داری توانستند میزان اخذ آب را در رت های محروم از آب افزایش دهد در حالیکه تزریق درون بطنی کلرپرومازین ($40\text{ }\mu\text{g/rat}$) آتناگونیست گیرنده D۳ میزان اخذ آب را در مقایسه با گروه کنترل کاهش دادند.

کلمات کلیدی:

میزان اخذ آب، برومکرپیتین، کلرپرومازین، مورفین

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1523193>
